

Der holdtes saa en halv Times Pavse, som bl. a. benyttedes af en kvindelig Fotograf til at fotografere de tilstedeværende Medlemmer.

Kl. 2 begyndte den anden Del af Mødet, som overværedes af en talrig Forsamling, mest Damer, fra Sorø og Omegn.

6. Forhandling om „Oprettelse af en Husmødreforening“ indlededes af Frk. *Anna Hjort*, der udtalte sig som følger:
Mine Damer og Herrer!

Siden jeg ved Nytaar 1898 blev Medlem af Styrelsen af Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds, saa har jeg een Gang haft den Ære at tale i en Generalforsamling, og da talte jeg paa Grundlag af det Ord: „Enighed gør stærk“. Den Dag fik vore Forhandlinger et heldigt Udfald, idet vi paa det Møde omtrent enstemmig gik ind paa Valgretsforeningens Forslag om Sammensmeltning med vor Kreds; og faa Dage efter var vor Kreds vokset med omtrent 70 nye Medlemmer.

I Dag vil jeg gerne føre en Tanke frem, der egentlig hviler paa samme Grundlag, idet jeg søger en nærmere Forbindelse mellem alle Landets Kredse og vort „Fæstekontor“. Dette sidste synes mig at være noget, der har mere end almindelig almen Interesse, idet unge Piger fra alle vore „Kredse“ søge til København, saa at der derigennem kan ydes Hjælp til unge Kvinder fra hele Landet, da der — som bekendt — maa vogtes og værnes, for at ikke de unge Kvinder skulle falde i daarlige Hænder. Men der er een Grund endnu til, at Københavns Kreds skal virke i den Sag, thi det er københavnske unge Piger, der særlig trænge til at blive tagne under Armene af „Dansk Kvindesamfund“. — De fleste af de her tilstedeværende kende noget til, hvor megen Elendighed der er i København i de „saakaldte“ fattige Hjem. At Manden drikker og bliver borte fra Hjemmet er et dagligdags Syn. — Ja, „Jeppe drikker, men ingen spørger, hvorfor Jeppe drikker,“ — det gaar nok nu som i Holbergs Tid, at Kvinden ikke forstaar at drage ham ved et hyggeligt Hjem. — Og Grunden dertil er saa ofte den, at københavnske Piger have slidt deres Tid i Fabrikerne og ingen Uddannelse have faaet til Husmodergerningen. Grunden dertil er ikke, at Hjemmene ere „saakaldte“ fattige Hjem, Hjem, hvor Penge saynes; thi det er et sandt Ord, at Penge ere elastiske; „de slaa til eller slaa ikke til, efter som vore Fordringer ere“ — men de unge Piger ville i Fabrikerne og „have deres Aften fri“, og saa er alt, hvad de lære, at „skrælle en Asparges“ eller sligt, og Forældrene ere tit glade ved, at Døtrene straks og let kunne fortjene nogle Penge. — Dette maa modarbejdes, da de vordende Hjem lide for meget derved.

Filantropi er en naturlig Faktor i Kvindesagens Tjeneste, og